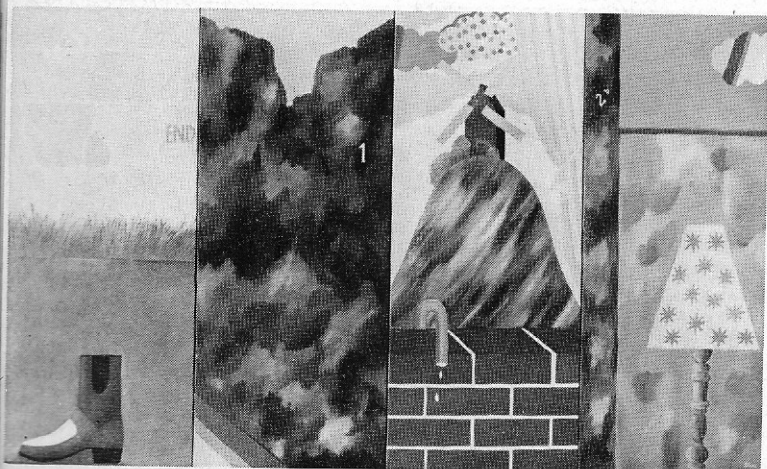

West-Vlaanderen

etienne elias

Geb. 1936, te Oostende.

Studeerde aan de Koninklijke academie voor schone kunsten te Gent. Ontving de Deleu prijs voor grafiek in 1959 en in 1965 de prijs voor jonge Belgische schilderkunst. Kreeg in 1968 de 'Prize anonymous donors British international print biennale' Engeland. Samen met Raveel eerste popschilder in België. Maakte muurschilderingen in het kasteel te Beervelde. 1969 Dulcia kunst, Zottegem. Krijgt van het Stedelijk Museum van Amsterdam een atelier om drie maanden in Nederland te verblijven.

Werken in Museum Boymans Van Beuningen, Rotterdam; Museum Brugge; Gemeente Museum, Utrecht; Museum voor Stad en Lande, Groningen; Museum Oostende; I.C.A. Gallery, Londen; Frans Halsmuseum, Haarlem, alsmede in de verzameling van de Belgische Staat en de Provincie West-Vlaanderen. Sinds 1960: een vijftal eenmanstentoonstellingen, plus deelname aan talrijke groepsexpo's. Koninginnelaan, 63, Oostende.

Voor mij is de kunst steeds de spiegel van haar tijd. Ik ben nooit bij één schilderij blijven stilstaan, ieder schilderij is steeds iets anders. Vanaf 61 schilderde ik dingen, die helemaal niet konden voor anderen. W.C's, benzinepomp, stuntmen, beatles en stones, kitch, Bob Dylan, James-Bond-films, badkamers, nozems, blauwe Bastos filtersigaretten, een ééndagsreisje met de Oostendse maalboot, gedekoreerden, hippies, gezellige hoekjes, mijn hond, mijn kat, familieportretten, sportwagen, mijn kamerplanten, Vlaamse landschapjes, hommages en een lekker ijsje. Thans speelt het idee een grote rol in mijn werk. Al de goeie voor het ogenblik zullen het met mij eens zijn dat we veel aan René Magritte hebben te danken. Roger Raveel is tussen de jaren 50 en 63 onze belangrijkste schilder geweest, het buitenland zal het wel bewijzen. De allergrootste kunstenaar is Jan Van Eyck die net zoals ik geen hater was van zijn tijd. Ik ben veel meer te vinden voor het frisse groene Vlaamse gras, dan voor de grauwe bruine aardkluit. Leve de kleur! Ultramarijnblauw naast citroengeel en kadmiumroodlicht naast kadmiumgroen geven mij een trip. En soms geniet ik evenveel van een sigaretje, of een glaasje yogourt, als van de Mona Lisa.

*"Zo gek de wereld, zo gek dit schilderij", 1968,
verzameling Frans Halsmuseum, Haarlem (Ned.).
Foto Sagaert, Oostende.*